

012001

Arrestnummer 2012/ 1410
Repertoriumnummer 2012/ 3484
Datum van uitspraak 28 maart 2012
Rolnummer 2011/RK/58

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

achtste kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Kopie - art. 792 Ger. W.
Vrij van expeditierecht
art. 280 2° Wetb. reg.

Eindarrest

2011/RK/58

wonende te

appellante

vertegenwoordigd door Mr. .... advocaat te

tegen de beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout; zetelend in kort geding, 22 februari 2010

tegen

VLAAMSE GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, in de persoon van de Minister-president, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 BRUSSEL, Martelaarsplein 19, voor wie optreedt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, wiens kabinet gevestigd is te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19;

geïntimeerde

vertegenwoordigd door Mr. .... advocaat te

Gelet op de door de wet verelste procedurestukken die worden overgelegd, o.m. de op tegenspraak gewezen beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in kort geding van 22.2.2010, die werd betekend op 3.2.2011 en waartegen een naar termijn en vorm regelmatig hoger beroep werd aangetekend bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit Hof op 2.3.2011.

1.

Op 6.2.2008 heeft mevrouw [redacted] een aanvraag ingediend voor het optrekken van een weekendverblijf, bestaande uit een houten chalet op een perceel grond gelegen te [redacted].

Op 21.3.2008 werd een vergunning afgeleverd, op voorwaarde dat werd voldaan aan het besluit van de Vlaamse regering van 8.7.2005, meer bepaald dat het weekendverblijf uitsluitend aangewend werd voor tijdelijk en onderbroken recreatief verblijf. Een permanente bewoning werd bijgevolg uitgesloten.

Op 10.9.2008 werd mevrouw [redacted] evenwel, op haar verzoek, ingeschreven in het bevolkingsregister op het adres van het weekendverblijf;

Op 10.9.2008 werd een proces-verbaal opgesteld wegens wijziging van de hoofdfunctie van het onroerend goed en werd een stakingsbevel gegeven voor het strijdig gebruik, bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur op 17.9.2008.

Nu mevrouw [redacted] volhardde, werden er nog drie stakingsbevelen gegeven, respectievelijk op 17.10.2008, op 5.12.2008 en op 19.1.2009, telkenmale bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur.

Ten slotte werd aan mevrouw [redacted] een administratieve geldboete opgelegd van 3 x 5.000 BEF, wegens het doorbreken van het stakingsbevel.

Mevrouw [redacted] heeft bij verzoekschrift ingediend bij de stedenbouwkundige Inspecteur de kwijtschelding van de boete met betrekking tot het stakingsbevel van 10.9.2008 gevraagd. Op 20.4.2009 werd dit verzoek afgewezen.

2.

De vordering van mevrouw [redacted] strekte ertoe :

- in hoofdde : de opheffing te horen bevelen van de vier stakingsbevelen en de vier bekrachtigingbeslissingen, alsook van de administratieve boetes verbonden aan de eerste drie stakingsbevelen;
- in subsidiaire orde : de kwijtschelding te horen bevelen van de boetes;
- meer subsidiair : de vermindering te horen bevelen van de boetes;

- nog meer subsidiair : de schorsing te horen bevelen van de boetes en van hun tenuitvoerlegging;
- het Vlaams Gewest en de rekenplichtige van het Herstelfonds te horen veroordelen tot vrijwaring van haar voor alle boetes en bedragen van veroordelingen.

3.

In de bestreden beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in kort geding, van 22.2.2011 verklaarde deze zich onbevoegd inzake de kwijtscheiding en vermindering van de administratieve geldboetes. Hij verklaarde de vorderingen tot opheffing van de stakingsbevelen en de bekrachtiging-beslissingen en tot schorsing van de administratieve geldboetes en hun tenuitvoerlegging ongegrond.

4.

Het hoger beroep van mevrouw : strekt ertoe haar oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te horen verklaren; dienvolgens :

- in hoofdorde : de opheffing te horen bevelen van de stakingsbevelen, de bekrachtigingbeslissingen en de administratieve geldboetes;
- subsidiair : de schorsing te bevelen van de administratieve geldboete van 18.3.2009 en van de tenuitvoerlegging ervan.

5.

Het Vlaams Gewest concludeert tot de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van het hoger beroep.

Beide partijen verklaren de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep te begroten op het (geïndexeerde) basisbedrag van 1.320,00 EUR.

BEOORDELING

6.

Mevrouw heeft de rekenplichtige van het Herstelfonds niet in de beroepsprocedure betrokken, enkel het Vlaams Gewest.

Volgens het Vlaams Gewest zou, dit betekenen dat, indien het hoger beroep wordt ingewilligd, de vorderingen van mevrouw tegen het Vlaams Gewest zouden worden ingewilligd, daar waar dezelfde vorderingen definitief werden afgewezen ten overstaan van de rekenplichtige van het Herstelfonds.

Het Vlaams Gewest verwijst naar art. 1053, leden 1 en 3 Ger. W., en meent dat het geschil onsplitsbaar is, nu de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen, waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn.

Het Vlaams Gewest werpt dan ook in hoofdorde de onontvankelijkheid van het hoger beroep op.

In deze meent het Hof dat het geschil perfect afsplitsbaar is, zodat het hoger beroep wel degelijk ontvankelijk, dient te worden verklaard.

7.

Wat de vordering in hoofdorde van mevrouw [naam] betreft, verleent art. 154, lid 6 DRO (art. 6.1.47 VCRO) aan de kortgedingrechter de bevoegdheid om te oordelen over de vordering tot opheffing van de stakingsbevelen en de bekrachtigingbeslissingen.

Met reden heeft de eerste rechter deze vordering afgewezen als ongegrond.

Hij wees erop dat de bouwvergunning aan mevrouw [naam] werd verleend met de uitdrukkelijke voorwaarde dat het weekendverblijf uitsluitend kon worden aangewend voor tijdelijk en onderbroken recreatief verblijf en dat permanente bewoning uit den boze was, zodat haar inschrijving in het bevolkingsregister op het adres in kwestie prima facie een inbreuk uitmaakte op de stedenbouwwetgeving door de handelingen die het voorwerp uitmaken van het bevel tot staking, nl. het gebruik van het onroerend goed in strijd met de verleende vergunning. Dit geldt des te meer nu zij geen andere eigendom heeft.

Verder meende de eerste rechter terecht dat het art. 5.4.3. VCRO, dat een tijdelijk woonrecht toekent aan permanente bewoners van een weekendverblijf, met als gevolg de schorsing van alle beslissingen daterend van voor dit woonrecht, in deze geen toepassing vindt, nu mevrouw [naam] op dat ogenblik nog geen jaar was ingeschreven. Haar argument dat de vordering niet bewezen is, gaat bijgevolg niet op nu zij zich pas op 10.9.2008 liet inschrijven en in art. 5.4.1. VCRO de voorwaarde is voorzien dat de personen, die als permanente bewoners willen worden beschouwd, op 31.8.2009 reeds gedurende ten minste één jaar een weekendverblijf betrekken als hoofdverblijfplaats. Ten onrechte beroept mevrouw [naam] zich terzake op de inertie van de overheid.

Ook in hoger beroep blijft mevrouw [naam] in gebreke aan te tonen dat het bevel disproportioneel is, gelet op het voortdurend karakter van de gepleegde inbreuken, zij zich niet op de gevolgen van haar eigen fouten kan beroepen en een inbreuk op de stedenbouwwetgeving geen economisch voordeel kan opleveren.

De eerste rechter kwam dan ook terecht tot het besluit dat in deze de stedenbouwwetgeving door de stakingsbevelen en bekrachtiging-beslissingen correct werd toegepast, zodat er van een strijdigheid met het DRO, zoals ingeroepen door mevrouw [naam] geen sprake kan zijn.

Mevrouw [naam] blijft in gebreke een discriminerende toepassing van de stedenbouwwetgeving, misbruik van recht of schending van de beginselen van behoorlijk bestuur aan te tonen. Enige strijdigheid met het recht op wonen en huisvesting werd terecht door de eerste rechter

als niet aan de orde beschouwd, nu aan haar geen onbeperkt recht tot wonen werd toegekend. Mits inachtnaam van de terzake geldende regelgeving, is het mevrouw perfect mogelijk het door haar ingeroepen recht op wonen en huisvesting uit te oefenen.

Derhalve dient het hoger beroep te worden afgewezen.

Beslissing

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond;

Bevestigt de bestreden beschikking;

Veroordeelt mevrouw tot de beroepskosten, begroot aan de zijde van het Vlaams Gewest op 1.320,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van

28 maart 2012

door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier